

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4428/2020
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца „Војвођанска банка“ АД из Новог Сада, чији је пуномоћник Братислав Тодоровић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Петар Митић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5190/2019 од 26.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5190/2019 од 26.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5190/2019 од 26.05.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П 1572/18 од 18.09.2019. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о платном налогу тог суда Пл 21/18 од 30.04.2018. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име главног дуга исплати тужиоцу износ од 532.662,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 80.827,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом на износ од 46.000,00 динара почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5190/2019 од 26.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1572/18 од 18.09.2019. године у другом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно

размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

У овом спору, по оцени ревизијског суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе. Коначно, не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права - одредбе члана 400. став 3. Закона о облигационим односима, у погледу права банке да уговорену камату припише главници, а у контексту одлуке Уставног суда Уз. 82/2009 од 12.07.2012. године којом је утврђена неуставност одредбе члана 3. став 1. Закона о висини стопе затезне камате („Службени лист СРЈ“, број 9/01) у делу који гласи: „применом комфорне методе“.

Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

С`тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић